נתזי דם

*Crop Marks*עבודתו החדשה ביותר של שריף ואכד, היא דיוקן עצמי, תצלום בגודל טבעי, ובו נראה האמן כשראשו ערוף. עלמה מיקולינסקי כותבת על דרמת עריפה זו ומנסה לחקור את משיכתנו אל דימויים של כריתת ראשים, כמו הציור של אנרי רניו המתאר את ההוצאה להורג האכזרית בגרנדה או עריפת ראשו של נד סטארק ב"משחקי הכס".

עבודה אחת מאת עלמה מיקולינסקי אוקטובר 31, 2017

Crop Marks (סימני חיתוך), עבודתו החדשה ביותר של שריף ואכד (Waked) הוצגה לראשונה בתערוכת היחיד שלו בגלריה 1 (One Gallery) ברמאללה, בשנת 2016. בדומה לעבודות אחרות שלו,*Crop Marks* מאופיינת במחויבותה למציאות הפוליטית בהווה, אך אינה משמשת בשום אופן כתעמולה או כהמחשה של אירועים אקטואליים. ואכד מבקש מהצופים לבחון מחדש את הדעות הקדומות, את מערכות האמונה ואת ההזדהויות האוטומטיות שלהם.

Crop-Marks-2.jpg

[1]שריף ואכד, סימני חיתוך, 2016
מיצב רצפה, שני ארגזים, 35X75X20 ס"מ ו-71X75X20 ס"מ. זכוכית, עץ, פוסטר מודפס וגלגלים

העבודה היא דיוקן עצמי מצולם המראה את האמן לבוש בחליפה בצבע כתום זרחני, על פניו ארשת דאגה והוא מסיט אותם הצידה. הדימוי מוצג כמיצב רצפה שמשתרע על שני ארגזים ניתנים להזזה. רוחבם שווה אך אורכם שונה; הארגז הקצר יותר מכיל את דימוי ראשו של האמן, בעוד הארגז השני, הארוך יותר, מכיל את דימוי פלג גופו העליון. התוצאה היא דיוקן עצמי בגודל מלא המשתרע על הרצפה בשני חלקים, דימוי שבאופן תיאורטי יכול להיות מאורגן בתצורות שונות – למשל, תצורה שבה הגוף שלם, או אחרת שבה הראש מופרד מהגוף, כפי שהאמן תיכנן את העבודה.

[2] Crop-Marks-1.jpg

[3]שריף ואכד, סימני חיתוך, 2016
מיצב רצפה, שני ארגזים, 35X75X20 ס"מ ו-71X75X20 ס"מ. זכוכית, עץ, פוסטר מודפס וגלגלים

הכותרת *Crop Marks*– מעניקה לעבודה את הגוון השנון אך הקודר שלה. מקורו של המונח בתעשיית הדפוס, והוא מתייחס לסימנים דמויי הצלב בשולי ההדפס, היכן שהשוליים אמורים להיחתך בגליוטינה, במקום שבו הדימוי "מדמם" (אם נתייחס לכפל המשמעויות שיש באנגלית למילה "bleed" בהקשר זה).

ואכד אינו משתהה בממד המופשט של תעשיית הדפוס – הוא מנצל את האסוציאציות שמקורן במינוח המקצועי, במבנה הדו-חלקי של העבודה, בצורה ובתוכן, כדי ליצור דימוי של האמן ערוף-ראש. הנחיות העריכה היבשות שאליהן מתייחס המונח 'סימני חיתוך' נעשות מילוליות כאשר הדימוי של האמן מחולק לשניים בדיוק בצוואר. הדימום אליו מרמזת הכותרת מעלה בדמיון נתזי דם שאינם בנמצא, והמכונה המודרנית לחיתוך נייר מתחלפת בגליוטינה המקורית, שיטה פופולרית ויעילה לעריפת ראשים בזמן המהפכה הצרפתית. מהדהדים כאן גם דימויי ההוצאות להורג האכזריות של דאע"ש שהופצו בכל העולם בכלי התקשורת המסורתיים והרשתות החברתיות בקטעי וידאו שתרמו למיתוג הארגון כחסר רחמים שמתעלם מכללי המוסר ומהחוק הבין-לאומי. אפילו הבגד שהאמן לובש תורם לקריאה זו של הדימוי: הלבוש הכתום הצעקני לא רק מסמן אותו כ"חיית אופנה" אלא גם מתקשר למדי בתי הכלא באמריקה ולשבויי דאע"ש.

[4] Henri_regnault_maures_grena.jpg